ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1918/81 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 10ης Ἰουλίου 1981

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1848/81 «περί καθορισμοῦ, γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, τῆς ἐλάχιστης τιμῆς πού καταβάλλεται στούς παραγωγούς, καθώς καί τοῦ ὕψους τῆς ἐνισχύσεως στήν παραγωγή γιά τά διατηρημένα σέ σιρόπι κεράσια»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77 τοῦ Συμβουλίου τῆς 14ης Μαρτίου 1977 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1118/81 [2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 3γ,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1848/81 τῆς Ἐπιτροπῆς [3] ἔχει καθορίσει στά ἄρθρα του 1 καί 2 τήν ἐνίσχυση πού ἐφαρμόζεται ἀντίστοιχα γιά τά πετροκέρασα καί ἄλλα γλυκά κεράσια καί τά βύσσινα στήν Ἑλλάδα·

ὅτι ἔκτοτε ἔχουν δοθεῖ ἀπό τό ἐν λόγω Κράτος μέλος νέα στοιχεῖα πού χρησιμεύουν γιά τόν ὑπολογισμό τῶν ἐνισχύσεων αὐτῶν· ὅτι, κατά συνέπεια, πρέπει νά προσαρμοσθεῖ στά κατωτέρω ἐπίπεδα τό ὕψος τῶν ἐνισχύσεων πού ἐφαρμόζεται γιά τήν Ἑλλάδα γιά τά πετροκέρασα καί ἄλλα κεράσια καί γιά τά βύσσινα·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή Διαχειρίσεως Μεταποιημένων Προϊόντων μέ βάση τά Ὀπωροκηπευτικά δέν διετύπωσε γνώμη ἐντός τῆς προθεσμίας πού ἐτέθη ἀπό τόν πρόεδρό της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1848/81 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. Στό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τό πρῶτο ἐδάφιο ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«2. Γιά τήν ἐν λόγω περίοδο, τό ὕψος τῆς ἐνισχύσεως στήν παραγωγή γιά τά πετροκέρασα καί ἄλλα γλυκά κεράσια, τῶν ὁποίων ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ πυρήνας, διατηρημένα σέ σιρόπι, πού ὑπάγονται στή διάκριση ex 20.06 Β τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77, καθορίζεται ἀνά 100 χιλιόγραμμα, περιλαμβανομένου τοῦ ἄμεσου περιτυλίγματος, σέ:

— 32,25 ECU γιά τά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, καί

— 28,86 ECU γιά τήν Ἑλλάδα.».

2. Στό ἄρθρο 2 παράγραφος 2 τό πρῶτο ἐδάφιο ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«2. Γιά τήν ἐν λόγω περίοδο, τό ὕψος τῆς ἐνισχύσεως στήν παραγωγή γιά τά βύσσινα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ πυρήνας, διατηρημένα σέ σιρόπι, πού ὑπάγονται στή διάκριση ex 20.06 Β τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77, καθορίζεται ἀνά 100 χιλιόγραμμα, περιλαμβανομένου τοῦ ἄμεσου περιτυλίγματος, σέ:

— 30,15 ECU γιά τά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, καί

— 25,10 ECU γιά τήν Ἑλλάδα.».

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπόμενη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 10 Ἰουλίου 1981.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Gaston THORN

---

(1) ΕΕ ἀριθ. L 73 τῆς 21. 3. 1977, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 118 τῆς 30. 4. 1981, σ. 10.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 183 τῆς 4. 7. 1981, σ. 25.